

Izvješće medijskih objava

11.11.2014

7.11.2014	HAK revija	Stranica/Termin:	Hrvatska
Naslov:	Dvostruka mjerila u ljudskoj patnji		
Sadržaj:	Tovarničani su se već naučili na strane privremene goste koji u blizini njihova mjesta kroz polja noću prelaze granicu na putu prema zapadnoj Europi. Ranih 2000. -ih bili su to najčešće Rumunji, Bugari i Albanci, a zadnjih godina Afganistanci i Sirijci		
Autor:	Barbara Matejčić		
Rubrika, Emisija:		Žanr: izvješće	Naklada: 165.000,0
Ključne riječi:	Azil, azilanti, Diskriminacija, policija, CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE		

Naslov: Dvostruka mjerila u ljudskoj patnji

Autor: Barbara Matejčić

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 1.122,72

Naklada: 165.000,00

Ključne riječi: Azil, azilanti, Diskriminacija, policija, CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE

PROBLEMI IZBJEGLICA

Dvostruka mjerila u ljudskoj patnji

Tovarničani su se već naučili na strane privremene goste koji u blizini njihova mjesta kroz polja noću prelaze granicu na putu prema zapadnoj Europi. Ranih 2000.-ih bili su to najčešće Rumunji, Bugari i Albanci, a zadnjih godina Afganistanci i Sirijci

/// Piše: Barbara Matejčić

PRETPOSLEDJNA NEDJELJA U LISTOPADU U TOVARNIKU, MALOME MJESTU NA RUBU SLAVONIJE, bila je sunčana, kasnojletna, ugodne temperature i vrlo tiha. Ulicama je rijetko tko prolazio, tek je ponešto ljudi sjedilo na terasama nekolicine kafića u mjestu. Došli smo u Tovarnik da bismo provjerili kako idu planovi s otvaranjem tranzitnog centra za strance. Taj bi se centar trebao otvoriti sljedeće godine u blizini granice sa Srbijom i služio bi privremenom smještaju stranaca koje policija

uhvati u ilegalnom prijelazu granice. Centar bi bio zatvorenog tipa, kako se to službeno kaže, a to zapravo znači kako bi to bio zatvor. Tovarničani su se već naučili na strane privremene goste koji u blizini njihova mjesta kroz polja noću prelaze granicu na putu prema zapadnoj Europi. Ranih 2000.-ih bili su to najčešće Rumunji, Bugari i Albanci, a zadnjih godina Afganistanci i Sirijci. Ne zaustavljaju se dugo u njihovu mjestu, to im je tek postaja na njihovu dugom, iscrpljujućem i neizvjesnom putu. Eventualno odjeću, >>>

PROBLEMI IZBJEGLICA

» prjavu od provlačenja poljem, zamijene nekim friško opranim komadom sa sušila, no Tovarničani se oko toga ne uzrujavaju. Nisu to kriminalci, nego ljudi koji bježe od muke i patnje - kaže nam Ruža Veselčić Šijaković, vršiteljica dužnosti načelnice općine Tovarnik.

I ona je sama, kao i većina njezinih sumješтана, nažalost, prošla izbjeglištvo u Domovinskom ratu kad je Tovarnik bio pod dugom okupacijom.

- Kad smo mi morali otići, isto smo trebali tuđu pomoć. Zbog tog izbjegličkog i prognaničkog iskustva imamo empatije prema ljudima koji su danas primorani bježati - kaže nam Šijaković.

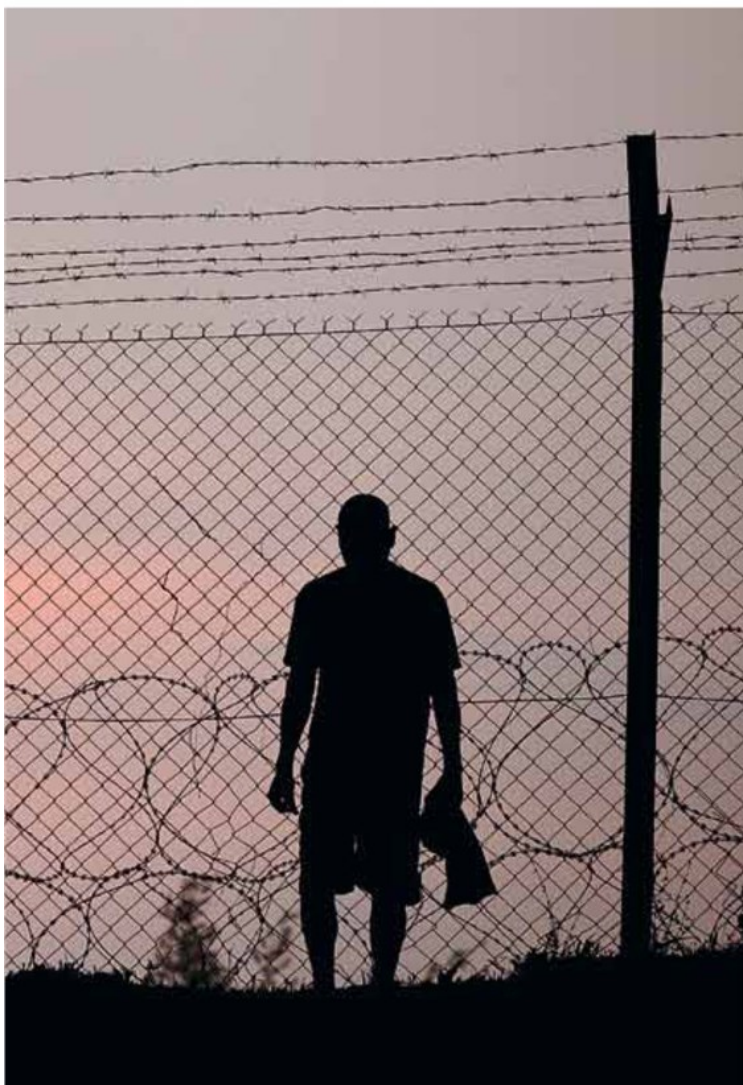
Njezina sumještanica Ružica Čurić dodaje kako je njima možda i bilo lakše jer su, primjerice, na mađarskoj granici tijekom rata službenici znali i zažmiriti na one koji su iz Hrvatske dolazili bez dokumenata, dok će se današnje izbjeglice poput Sirijaca nakon svega što prođu na putu u Tovarniku dočekivati smještanjem iza - žice.

Kako bismo dobili još koje mišljenje, pitamo mladića za obližnjim stolom što on misli o ljudima koji pored Tovarnika prelaze granicu, a što o centru koji će uskoro tu biti sagrađen. Na prvi dio pitanja sliježe ramenima, a u vezi centra kaže da mu ne smeta jer "tamo će biti zatvoreni, nećemo ih ni vidjeti".

Koji dan prije Tovarnika na jugu Italije posjetili smo Riace. U tom

Samo je ove godine poginulo 2800 emigranata na Mediteranu

Tisuće izbjeglica kreću na riskantno putovanje prema Europi, često preko mora i često im to more bude i posljednja postaja. Više od 2800 ljudi poginulo je u potapanju brodova na Mediteranu samo ove godine, prema podacima Međunarodne organizacije za migracije. Oni koji uspiju preživjeti putovanje u malim i nesigurnim brodovima ili se probiju kopnenim putem do neke zemlje Europske unije, dočeka ih zatvaranje u centre, deportacija, eventualno spora i neizvjesna procedura za dobivanje zaštite ili pak ulica. UN je nekoliko puta odaslao apel državama da prihvate sirijske izbjeglice, no odaziv je slab. Najviše su ih prihvatile Njemačka i Švedska, dok Velika Britanija, primjerice, nije spremna otvoriti svoje granice, nego radije daje novac da ih drugi zbrinu. Hrvatska se nije odazvala apelu i ponudila mjesto za Sirijce. Nema previše empatije za bliskoistočne ili afričke izbjeglice. UN i Europska komisija uzalud upozoravaju da sirijska izbjeglička kriza postaje humanitarna katastrofa koja se može ublažiti ako Europa otvori svoje granice. No u Europi nema puno mjesta za izvaneuropske izbjeglice. U istoj Europi koja je u Drugom svjetskom ratu preko Atlantika napuštala svoj kontinent bježeći od rata.

malome mjestu od 200 stanovnika - upravo veličine Tovarnika - smješteno je 200 imigranata. Nisu zatvoreni, nego žive u unajmljenim kućama čiji su stanari otišli, najčešće još davno i daleko - u potrazi za poslom preko Atlantika. To mjesto s brojnom emigracijom danas prima imigrante. I oni ga zapravo spašavaju od pustoši. Zbog imigrantske djece škola se nije zatvorila, otvorena su nova radna mjesta, a i dućani u kojima imigranti prodaju tradicionalne predmete ručne izrade iz svojih zemalja, ali i ono što su naučili izrađivati na tečajevima zanata karakterističnih za južnu Italiju. Imigranti su tu uglavnom privremeno, dok im se ne riješi status, ali neki su se i trajno naselili u Riace. Za takvu je preobrazbu zaslužan gradonačelnik Domenico Lucano koji je još krajem devedesetih kao tinejdžer gledao dolazak brodom Kurda koji su preko mora ilegalno bježali od sukoba u Turskoj. Tada mu je bilo jasno da se ljudima koji bježe od nevolje treba pomoći i kad je postao prvi čovjek Riacea, pokrenuo je program za imigrante. Danas Riace zapravo živi zahvaljujući tome jer, osim što je dobio nove stanovnike, za svakoga od njih iz EU projekata lokalna uprava dobiva novce, čime se potiče zapošljavanje.

NO VRATIMO SE NA VANJSKU GRANICU EUROSKE UNIJE - U TOVARNIK. Mladić s kojim smo razgovarali nema posla i kao i mnogi mladi ljudi u Hrvatskoj planira potražiti sreću u inozemstvu.

Domenico Lucano: gradonačelnik Riacea kaže da imigrantima treba dati priliku i kvalitetne programe

No na pitanje bi li se u njegovu mjestu moglo ostvariti nešto poput Riacea pa da i imigranti i Tovarnik od toga imaju neke koristi, kaže da ne bi baš bio sretan "da ti ljudi slobodno šecu Tovarnikom". Upućujemo ga na to da i on ima želje emigrirati kako bi sebi našao bolje mjesto za život, a da istodobno strance ne želi u svojem mjestu, no na to nema neki odgovor i ponovno sliježe ramenima. Taj mladić sa svojim kontradiktornostima nije iznimka u našem društvu. Više od polovice hrvatskih građana smatra da je ugodno živjeti u multinacionalnoj sredini i podržava doseljavanje stranaca u Hrvatsku, no istodobno ih se više od 60 posto boji da će im strani doseljenici uzimati posao, a više od 40 posto da će porasti kriminalitet. To je pokazalo istraživanje Zastupljenost i indikatori diskriminacijskih i ksenofobičnih stavova u Republici Hrvatskoj Centra za mirovne studije koje je provela agencija Target u svibnju i lipnju ove godine na reprezentativnom uzorku od 800 punoljetnih hrvatskih građana. Zanimljivo je da su ispitanici najnegativnije stavove izrazili prema Romima (41.4%), a potom azilantima (37%), iako Hrvatska ima vrlo mali broj azilantata i rijetko tko ih je uopće mogao upoznati, a k tome je riječ o ljudima koji su dobili zaštitu zato što je utvrđeno da im je u njihovoj zemlji ugrožen život. I nemaju nikakav udio ni među zaposlenima, a ni u kriminalu u Hrvatskoj. Došli su jer nisu imali izbora, upravo kao što su tijekom rata prije dva desetljeća hrvatski građani tražili zaštitu u drugim zemljama. I tada su vijesti bile pune slika kolona iscrpljenih, bezradnih ljudi, s plastičnim vrećicama u rukama, kao i danas. Samo što se područja iz kojih bježe mijenjaju - nekoć su to bile Hrvatska i Bosna i Hercegovina, danas je Sirija, no, nažalost, uvijek se negdje vodi neki rat i u svakom trenutku ljudi moraju spašavati živote. I ako prežive putovanje na koje su krenuli, ovisi o drugima - hoće li ih primiti, hoće li otvoriti svoje granice, hoće li ih nahraniti i dati im sklonište. I uopće, tko bi ih trebao primiti, čija su odgovornost, čiji su "problem" izbjeglice?

Problem izbjeglištva odgovornost je čitave međunarodne zajednice i uspješno mu se može pristupiti jedino kolektivnim, zajedničkim djelovanjem - rekao je Antonio Guterres, visoki povjerenik UN-a za izbjeglice, povodom rata u Siriji i milijuna izbjeglica koje je taj rat prouzročio.

No čini se da takvo mišljenje ne dijele zemlje Europske unije koje bi radije zažmirile na "sirijski problem" kad ne bi bio takvih razmjera da ga se ne može ignorirati. Od tri milijuna sirijskih izbjeglica, najviše ih je u Siriji susjednim zemljama - Libanonu, Turskoj i Jordanu. Smješteni su u prenapučenim kampovima i u nikakvim uvjetima, no zemlje Europske unije i dalje novčano potiču sirijske susjede da drže svoje granice otvorenima i primaju još izbjeglica dok same nisu spremne na to. ✖